

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 17Co/78/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6117250709
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 08. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zita Nagypálová
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2019:6117250709.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Zity Nagypálovej a sudcov Mgr. Dušana Ďuriana a JUDr. Ľubomíra Šablu ako členov senátu, v spore žalobcu BENCONT COLLECTION, a. s., so sídlom Vajnorská 100/A, 831 04 Bratislava, IČO: 47 967 692, zastúpeného Advokátska kancelária JUDr. Veronika Kubriková, PhD., s. r. o., so sídlom Martinčekova 13, 821 01 Bratislava, proti žalovanému A. U., nar. XX. XX. XXXX, bytom J. XXXX/XX, XXX XX T. T., v konaní o zaplatenie 4 558,36 € s príslušenstvom o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Banská Bystrica č. k. 14Csp/248/2017-86 z 23. 01. 2018, takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvej inštancie zrušuje a vec mu vracia na ďalšie konanie.

odôvodnenie:

1. Predmetom konania začatého na návrh spoločnosti BENCONT COLLECTION, a. s., so sídlom v Bratislave ako postupníka bolo zaplatenie pohľadávky vo výške 4 558,36 € s príslušenstvom, ktorú získal žalobca zmluvou o postúpení pohľadávky z 13. 06. 2017 od veriteľa úverovej zmluvy z 27. 05. 2013 Poštovej banky, a. s., so sídlom v Bratislave. Súd prvej inštancie v prvom rade s odkazom na ustanovenie § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách (ďalej aj „zákon o bankách“) a § 17 ods. 1 písm. b) zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej aj „zákon č. 129/2010 Z. z.“) skúmal aktívnu vecnú legitimáciu žalobcu na podanie žaloby o zaplatenie pohľadávky zo zmluvy o úvere č. 1339502960 uzavretej medzi Poštovou bankou, a. s. Bratislava a žalovaným 27. mája 2013 a dospel k názoru, že aktívna vecná legitimácia v tomto spore žalobcovi nesvedčí z dôvodu, že v zmluve o úvere (jej podpísanom texte) sa dohoda o možnosti predčasného zosplatnenia úveru podľa § 565 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka (ďalej aj „Občiansky zákonník“) nenachádza. Bez písomnej dohody nebolo možné úver poskytnutý žalovanému, ktorého konečná splatnosť bola dohodnutá až na 10. mája 2019 predčasne zosplatiť. Podľa § 92 ods. 8 zákona o bankách sa môže postúpiť len splatný alebo predčasne zosplatený úver, rovnako tak podľa § 17 ods. 1 písm. b) zákona č. 129/2010 Z. z. Podporne poukázal aj na proces uzatvárania zmluvy, kde sa časti zmluvy líšia tým, že boli vypísané rukou do predtlačeneho textu alebo strojom s rozdielnym dátumom vyhotovenia niektorých častí zmluvy, čo vyvoláva otázku, s akým obsahom ktorý účastník zmluvy zmluvu podpisoval a vyslovil záver, že úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov. Žalovanému, ktorý v spore uspel náhradu trov konania podľa § 255 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej aj „C. s. p.“) nepriznal z dôvodu, že si náhradu trov konania neuplatnil.

2. Rozsudok súdu prvej inštancie napadol odvolaním žalobca zo všetkých odvolacích dôvodov uvedených v § 365 ods. 1 Civilného sporového poriadku, okrem písm. c). Súdu prvej inštancie žalobca vytýkal, že nekonal v súlade so zásadami účelnosti a hospodárnosti konania a svojím procesným postupom donútil žalobcu podať odvolanie proti rozsudku, čím de facto preniesol úlohu súdu prvej inštancie na súd druhej inštancie, čo nie je žiadúce. Žalobca sa nemal možnosť procesne v konaní brániť, keď súd prvej inštancie nevyzval žalobcu podľa § 129 C. s. p. na vyjadrenie sa k otázke uzatvárania

zmluvy o úvere a o dohode o možnosti predčasného zosplatnenia úveru a nevytýčil termín predbežného prejednávania sporu podľa § 168 C. s. p., účelom ktorého je zabrániť i inštitútu tzv. prekvapivých rozsudkov, akým napadnuté rozhodnutie nesporne je. Žalovaný nikdy nespochybnil uzavretie úverovej zmluvy. Úver čerpal, v čase jeho čerpania bol oboznámený s podmienkami poskytnutia úveru a akceptoval predmetný úver za dohodnutých podmienok. Žalobca odmieta názor súdu prvej inštancie, že právny predchodca žalobcu nemohol úver predčasne zosplatniť pre absenciu dohody podľa § 565 Občianskeho zákonníka a postupovať pohľadávku podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka. V bode 3.2 zmluvy o úvere bolo uvedené, že právne vzťahy neupravené zmluvou o úvere sa riadia Všeobecnými obchodnými podmienkami, Obchodnými podmienkami pre úver - dostupná pôžička, dostupná pôžička, šikovná rezerva, Sadzobník poplatkov, Oboznámením o RPMN, oznámením o úrokových sadzbách a informáciami o poistení podľa zákona č. 186/2009 Z. z. Klient svojim podpisom potvrdzuje, že bol s príslušnými dokumentami oboznámený a súhlasí s nimi. Dohoda o možnosti predčasnej splatnosti úveru bola obsiahnutá v článku 6 bod 6.2 Obchodných podmienok pre úver. Súdny dvor EÚ k otázke výkladu čl. 10 ods. 1 a 2 Smernice 2008/48 uviedol, že zmluva o úvere nemusí byť vyhotovená na jedinom dokumente. Žalobca je toho názoru, že dohoda o možnosti vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru bola riadne uzavretá.

2.1 Žalobca je toho názoru, že rozhodnutie súdu prvej inštancie je vo svojom odôvodnení nepreskúmateľné a nezrozumiteľné, čím bolo porušené právo žalobcu na súdnu ochranu podľa článku 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, keďže obsahom tu zakotveného základného práva je aj právo účastníka konania na také rozhodnutie, ktorého dôvody sú zjavné a zreteľné, keďže odôvodnenie rozhodnutia je zárukou toho, že výkon spravodlivosti nebude arbitrárny.

2.2 Žalobca žiadal, aby odvolací súd zrušil rozsudok súdu prvej inštancie a vec mu vrátil na ďalšie konanie, alternatívne aby odvolací súd sám žalobe vyhovel.

3. Vyjadrenie k odvolaniu podané nebolo.

4. Krajský súd príslušný na rozhodnutie žalobcu podľa § 34 C. s. p. prejednal vec bez nariadenia odvolacieho pojednávania z dôvodu, že zákonné podmienky pre jeho nariadenie podľa § 385 ods. 1, 2 C. s. p. splnené neboli, z hľadiska dôvodov vymedzených v odvolaní, ktorým je podľa § 380 ods. 1 C. s. p. viazaný, keďže vady týkajúce sa procesných podmienok, na ktoré musí odvolací súd prihliadať, aj keď neboli v odvolacích dôvodoch uplatnené odvolací súd nezistil. Po posúdení odvolania žalobcu ako dôvodného z odvolacích dôvodov podľa § 365 ods. 1 písm. b) a písm. h) Civilného sporového poriadku rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 389 ods. 1 písm. b) a písm. c) Civilného sporového poriadku zrušil a vec mu podľa § 391 ods. 1 C. s. p. vracia na ďalšie konanie.

5. V žalobe spoločnosť BENCONT COLLECTION, a. s. Bratislava uviedla, že jej právny predchodca Poštová banka, a. s. Bratislava poskytla žalovanému úver na základe zmluvy uzavretej 13. 06. 2017, súčasťou ktorého boli obchodné podmienky pre úver a všeobecné obchodné podmienky a keďže žalovaný nedodrжал podmienky zmluvy a úver nesplácal v dohodnutých splátkach, po výzve adresovanej žalovanému podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka na plnenie si povinností zo zmluvy a upozornení na možnosť zosplatnenia celého úveru vyhlásila Poštová banka, a. s. Bratislava úver za predčasne splatný. Žalobca nadobudol pohľadávku voči žalovanému titulom zmluvy o postúpení pohľadávok z 13. 06. 2017. Ako dôkaz na svoje tvrdenia žalobca ponúkol a predložil listinné dôkazy Zmluvu o úvere Dostupná pôžička z 27. mája 2013 uzavretú medzi Poštovou bankou, a. s. Bratislava ako veriteľom a žalovaným ako dlžníkom, vrátane Všeobecných obchodných podmienok Poštovej banky, a. s. upravujúcich vzťahy vznikajúce medzi bankou a klientom v súvislosti s poskytovaním bankových obchodov, ako aj vzťahy vznikajúce v súvislosti s postupom, ktorého cieľom je uzavretie zmluvy, v ktorých je výslovne uvedené, že tieto všeobecné podmienky sú v zmysle § 273 ods. 1 Obchodného zákonníka na základe odkazu uvedeného v zmluve uzatvorené medzi bankou a klientom jej súčasťou bez ohľadu na to, či je bankový produkt vo všeobecných obchodných podmienkach upravený. Žalobca predložil aj Obchodné podmienky pre úver Dostupná pôžička, upozornenie - výzvu Poštovej banky, a. s. Bratislava z 08. 12. 2014 adresovanú žalovanému, obsahom ktorej je oznámenie, že žalovaný podstatným spôsobom porušil ustanovenia zmluvy o úvere č. 1339502960 z 27. mája 2013 a obchodných podmienok, keď napriek predchádzajúcej upomienke neuhradil svoje záväzky voči Poštovej banke, a. s. a preto v zmysle § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka upozorňuje veriteľ dlžníka, že ku dňu 08. 12. 2014 je pohľadávka banky vyplývajúca zo zmluvy o úvere viac ako tri mesiace po lehote splatnosti a v prípade, ak v určenej lehote neuhradí dlžník zmeškanú pohľadávku, môže banka využiť oprávnenie vyplývajúce mu z ustanovenia § 565 Občianskeho zákonníka a vyhlásiť úver predčasne splatným. Z

podacieho hárku č. EPH003601306 z 09. 12. 2014 vyplýva, že zásielka s č. RO045684251SK bola žalovanému aj odoslaná. Výzva na úhradu dlžnej sumy zo strany Poštovej banky, a. s. Bratislava datovaná 29. 12. 2014 podľa textu tohto listu odoslaná na adresu A. U. dňa 31. 12. 2014 je rozhodnutím veriteľa o predčasnej splatnosti dlhu podľa § 565 Občianskeho zákonníka. Žalobca v žalobe tvrdí, že spolu s kópiou výzvy na úhradu dlžnej sumy z 29. 12. 2014 predkladá súdu aj doručenkú preukazujúcu doručenie tejto výzvy žalovanému, ale doručenka súčasťou spisu nie je. Podací hárak na č. I. 9 a 28 spisu je totožný a ide len o doručenkú preukazujúcu odoslanie upozornenia podľa § 53 ods. 9 na adresu žalovaného, čo je zrejmé z označenia poštovej zásielky RO045684251SK, ktorej kód je nad menom adresáta Ladislav U. na č. I. 29 spisu a je to zistiteľné aj z dátumov podacích hárkov, keď upozornenie podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka je datované 09. 12. 2014 rovnako ako podací hárak č. EPH003601306, avšak výzva na úhradu dlžnej sumy (zosplatnenie) je datovaná až 29. 12. 2014 a hoci je nad menom žalovaného na rube str. 47 spisu uvedené, že tento list bol podaný na poštu 31. 12. 2014, v tejto časti textu sa nenachádza kód poštovej zásielky ako pri upozornení na č. I. 29 a ani nebola doložená doručenka preukazujúca odoslanie výzvy na úhradu dlžnej sumy (zosplatnenie) žalovanému.

6. Zmluva o úvere Dostupná pôžička z 27. 05. 2013 je skutočne vyhotovená spôsobom ako popísal súd prvej inštancie v rozsudku (časť formulára vypísaná rukou, časť strojom s podpisom zrejme dlžníka pri dátume 23. 05. 2013 a podpisom oprávnenej osoby konať za Poštovú banku, a. s. dňa 27. mája 2013), ale toto zistenie súdu prvej inštancie nebolo nosným dôvodom pre zamietnutie žaloby žalobcu. V bode 9 odôvodnenia súd prvej inštancie iba dal do pozornosti zistenú skutočnosť aj to nie so záverom, že by zmluva medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným nevznikla, iba s následkom, že zrejme zmluva neobsahuje zákonom požadované náležitosti, v dôsledku čoho sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Dôvodom zamietnutia žaloby podľa bodu 8 odôvodnenia rozhodnutia bol právny záver súdu prvej inštancie, že zmluva o postúpení pohľadávky z 13. 06. 2007 je absolútne neplatná podľa § 525 ods. 2 v spojení s § 37 Občianskeho zákonníka pre rozpor s § 92 ods. 8 zákona o bankách a § 17 ods. 1 písm. b) zákona č. 129/2010 Z. z., ktoré podmieňujú postúpenie pohľadávky po konečnom termíne splatnosti spotrebiteľského úveru alebo pohľadávky, ktorá sa stala splatnou pred termínom konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru. Súd prvej inštancie v bode 7 odôvodnenia uviedol, že „nebolo možné postupovať pohľadávku podľa § 53 ods. 9 OZ a úver predčasne zosplatniť“.

7. Názor súdu prvej inštancie, že podľa § 92 ods. 8 zákona o bankách a § 17 ods. 1 písm. b) zákona č. 129/2010 Z. z. už aj v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy o postúpení pohľadávky medzi žalobcom a Poštovou bankou, a. s. Bratislava je možné zo spotrebiteľskej zmluvy postúpiť iba splatnú pohľadávku a postúpenie pohľadávky banky, ku ktorému došlo v rozpore s týmto ustanovením je neplatný právny úkon, je správny. Tento názor je podporený už aj judikatúrou Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, rozhodnutiami sp. zn. 1Cdo/147/2017 z 26. apríla 2018 uverejneným v Zbierke stanovísk NS SR a rozhodnutí súdov SR pod publikačným číslom 60/2018 a tiež sp. zn. 7Cdo/26/2017 z 28. marca 2018. Žalobca bol presvedčený, že podmienky platného postúpenia pohľadávky z veriteľa na postupníka preukázal, o čom svedčí text jeho žaloby, kde dokladá pôvodnú zmluvu o úvere aj so všeobecnými obchodnými podmienkami a Obchodnými podmienkami pre úver Dostupná pôžička s doručenkami (podľa žaloby) preukazujúcimi zákonný postup pôvodného veriteľa pri zosplatnení pohľadávky, zmluvu o postúpení pohľadávky a očakával, že jeho žalobe bude vyhovené. Súd prvej inštancie vyzval žalovaného na vyjadrenie k žalobe. Výzva zostala bez odozvy. Napriek nesprávnej úprave sudcu o predvolaní strán sporu na termín pojednávania na 12. 11. 2018, kde nariadil okrem žalovaného predvolať aj právneho zástupcu žalovaného bez pokynu na predvolanie žalobcu na súdne pojednávanie alebo jeho zástupcu bolo predvolanie na pojednávanie na deň 12. 11. 2018 preukázateľne zástupcovi žalobcu doručené. Pojednávania dňa 12. 11. 2018 sa žiadna zo strán sporu nezúčastnila, iba manželka žalovaného ospravedlnila jeho neúčast' zo zdravotných dôvodov (v máji mu amputovali nohu, je ležiaci pacient). Na ďalší termín pojednávania dňa 23. 01. 2019 žalobca svoju neúčast' ospravedlnil, žalovaný sa nezúčastnil pojednávania bez ospravedlnenia a súd po prejednaní veci v neprítomnosti strán sporu vo veci rozhodol. V zápisnici o pojednávani aj v rozsudku v bode 4 je uvedené, že sa súd prvej inštancie okrem iných listinných dôkazov oboznámil s poštovým podacím hárkom list č. 1/55, poštovým podacím hárkom list č. 13/55 a tento text sa v časti označovaných listinných dôkazov vyskytuje dvakrát, z čoho vyplýva, že si súd prvej inštancie nevšimol, že ide o totožné listiny a tieto poštové podacie hárky nepreukazujú, tak ako tvrdí žalobca, jednak doručenie upozornenia podľa § 53 ods. 9 a rozhodnutia veriteľa o predčasnom zosplatnení pohľadávky. Súd prvej inštancie vôbec neskúmal, či Poštová banka, a. s. Bratislava zachovala postup podľa § 53 ods. 9 a § 565 Občianskeho zákonníka vychádzajúc z

(nesprávneho) skutkového zistenia, že dohoda o práve veriteľa žiadať zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky medzi účastníkmi zmluvy o úvere uzavretá nebola.

8. V bode 3.2 zmluvy o úvere z 27. mája 2013 je výslovne uvedené, že právne vzťahy neupravené zmluvou o úvere sa riadia Všeobecnými obchodnými podmienkami a obchodnými podmienkami pre úver Dostupnápôžička ... klient svojim podpisom potvrdzuje, že bol s príslušnými dokumentmi oboznámený a súhlasí s nimi a na rube zmluvy o úvere je text Obchodných podmienok pre úver Dostupnápôžička, kde v článku 6 bod 2 bolo dojednané, že ak je klient v omeškani s platením čo i len jednej splátky v plnej, resp. čiastočnej výške alebo poskytol banke nepravdivé údaje alebo na majetok klienta bol vyhlásený konkurz alebo exekúcia alebo klient zomrel, je banka oprávnená požadovať predčasné splatenie celej sumy úveru, vrátane príslušenstva. Rovnaké znenie o možnosti predčasného zosplatenia úveru majú všeobecné obchodné podmienky, na ktoré zmluva o úvere odkazuje.

9. Podľa § 273 ods. 1 zákona č. 513/1991 Zb. časť obsahu zmluvy možno určiť aj s odkazom na všeobecné obchodné podmienky vypracované odbornými alebo záujmovými organizáciami alebo odkazom na iné obchodné podmienky, ktoré sú stranám uzavierajúcim zmluvu známe alebo k návrhu priložené.

10. Zmluva o úvere podľa § 497 Obchodného zákonníka môže byť uzavretá aj so spotrebiteľom. Všeobecné obchodné podmienky je možné uplatniť aj v spotrebiteľských zmluvách. Žiadne ustanovenie Občianskeho zákonníka alebo zákona č. 129/2010 Z. z. nevylučuje, aby časť zmluvy bola obsiahnutá vo Všeobecných obchodných podmienkach, ktoré majú slúžiť k tomu, aby nebolo potrebné do každej zmluvy prepisovať štandardné opakujúce sa zmluvné dojednania, či technické a vysvetľujúce ustanovenia. Takýto záver vyplýva napríklad aj z rozhodnutia Ústavného súdu Českej republiky sp. zn. I. ÚS 3512/11 z 11. 11. 2013, podľa ktorého všeobecne platí, že si zmluvné strany môžu dohodnúť obsah práv a povinností, ktorými sa budú navzájom spravovať. Dojednané práva a povinnosti sú obvykle obsiahnuté priamo v zmluve, nie je tým však vylúčená aplikácia všeobecných či iných obchodných podmienok, na ktoré môže zmluva odkazovať. Obchodné podmienky môžu byť vyhotovené niektorou zo zmluvných strán alebo tretím subjektom (odbornou či záujmovou organizáciou). Táto prax je výslovne upravená vo vzťahoch riadiacich sa režimom Obchodného zákonníka, konkrétne v ustanovení § 273 Obchodného zákonníka. Občiansky zákonník takúto explicitnú úpravu (o všeobecných obchodných podmienkach) neobsahuje. Túto bežnú prax je ale možno odvodiť z princípu autonómnej vôle strán a z toho odvodenej zásady zmluvnej slobody, ktorá je jedným zo základných princípov záväzkového práva. Všeobecné obchodné podmienky sa podľa citovaného rozhodnutia Ústavného súdu Českej republiky nestávajú súčasťou zmluvy púhym podpisom spotrebiteľa pod inkorporačnou doložkou, podľa ktorej sú všeobecné obchodné podmienky súčasťou zmluvy, je potrebné, aby bol naplnený aj druhý predpoklad, že všeobecné obchodné podmienky boli účastníkovi zmluvy známe alebo boli k zmluve doložené. Žalovaný v bode 3.2 zmluvy výslovne vyhlásil, že sa so všeobecnými obchodnými podmienkami pre úver oboznámil, súhlasí s nimi, časť všeobecných obchodných podmienok obsahujúca dohodu o možnosti veriteľa predčasne zosplatiť úver v prípade omeškania dlžníka bola podľa obsahu spisu predtlačená na zmluve o úvere, žalovaný žiadnym spôsobom skutkové tvrdenie žalobcu o tom, že poznal obsah všeobecných obchodných podmienok a stali sa súčasťou zmluvy nespochybnil, preto mal tieto skutkové tvrdenia súd prvej inštancie podľa § 151 ods. 1 C. s. p. považovať za nesporné.

11. Možnosť dojednať zmluvu o spotrebiteľskom úvere nielen jedným dokumentom vyplýva aj z rozhodnutia Súdneho dvora Európskej únie z 9. novembra 2016 vo veci Home Credit Slovakia, a. s. / XXXX/XX/ESXXX/XX/ES(vec C 42/15), kde sa Okresný súd Dunajská Streda Súdneho dvora EÚ pýtal, či sa má článok 10 ods. 1, 2 Smernice 2008/48/ES o zmluvách o spotrebiteľskom úvere a o zrušení Smernice Rady 87/102/EHS v spojení s článkom 3 písm. m) tejto smernice vykladať v tom zmysle, že všetky náležitosti zmluvy o úvere uvedené v článku 10 ods. 2 uvedenej smernice musia byť obsiahnuté v jedinom dokumente, že zmluva o úvere vyhotovená písomne musí byť podpísaná zmluvnými stranami a že táto požiadavka podpisu sa vzťahuje na všetky náležitosti takejto zmluvy. V odpovedi na Okresným súdom Dunajská Streda položené prejudiciálne otázky Súdny dvor EÚ uviedol, že Smernica 2008/48 žiadnym spôsobom neuvádza, že zmluva o úvere musí byť vyhotovená v jedinom dokumente, iba musí zmluva o úvere obsahovať jednoznačné a presné odkazy na iné písomnosti alebo trvalé nosiče obsahujúce tieto náležitosti, ktoré boli skutočne odovzdané spotrebiteľovi pred uzavretím zmluvy, aby sa mohol oboznámiť so všetkými svojimi právami a povinnosťami. Vo vnútroštátnom práve môže byť zakotvená požiadavka podpísania všetkých takýchto náležitostí zmlúv zmluvnými stranami.

12. Zo žiadneho ustanovenia zákona č. 129/2010 ani Obchodného zákonníka či Občianskeho zákonníka nevyplýva, že by všeobecné obchodné podmienky, na ktoré odkazuje zmluva o spotrebiteľskom úvere museli byť, ak sa majú stať súčasťou zmluvy o spotrebiteľskom úvere, podpísané spotrebiteľom.

13. Záver súdu prvej inštancie o nedostatku aktívnej vecnej legitímácie žalobcu na vymáhanie pohľadávky zo zmluvy o úvere č. 1339502960 uzavretej medzi Poštovou bankou, a. s. Bratislava a žalovaným je predčasný. V dôsledku nesprávneho právneho posúdenia veci v otázke obsahových náležitostí zmluvy a (ne)uzavretia dohody účastníkmi úverovej zmluvy podľa § 565 Občianskeho zákonníka nevykonal súd prvej inštancie dokazovanie žalobcom navrhnutými dôkazmi na preukázanie jeho tvrdenia, že právny predchodca žalobcu vyhlásil úver za predčasne splatný a podmienky na postúpenie pohľadávky podľa zákona o bankách a zákona č. 129/2010 Z. z. splnené boli, keď nežiadal od žalobcu doložiť dôkaz uvádzaný na str. 2 žaloby - doručenkou o doručení výzvy na úhradu dlžnej sumy zo dňa 29. 12. 2014 žalovanému. Odvolací súd zhodne s odvolateľom uvádza, že ignorovanie a opomenutie procesných oprávnení a povinností súdu prvej inštancie v súvislosti s prejednaním sporu prenáša ťažisko prejednanja sporu na odvolací súd v rozpore so zmyslom novoprijatej právnej úpravy Civilným sporovým poriadkom, ktorý kladie dôraz na aktivitu strán sporu aj súdu prvej inštancie a úlohu odvolacieho súdu definuje len ako kontrolného orgánu vo vzťahu k postupu a rozhodovaniu súdu prvej inštancie a náprav jeho pochybení. Ak by súd prvej inštancie venoval dôslednú pozornosť príprave pojednávania a využil by inštitút predbežného prejednanja sporu podľa § 168 a nasledujúce Civilného sporového poriadku, mohol všetky sporné otázky pre správne rozhodnutie vo veci vyriešiť už súd prvej inštancie a nepredžilo by sa tým konanie o dĺžku prvého a možno druhého odvolacieho konania.

14. Dôvodná je námietka žalobcu, že súd prvej inštancie nedostatočne zdôvodnil svoje rozhodnutie tak, aby jeho závery boli presvedčivé a udržateľné a to v častiach, z čoho vyplýva jeho záver, že ak všeobecné obchodné podmienky alebo iný dokument, na ktorý zmluva v súkromnom záväzkovo-právnom vzťahu odkazuje nie sú podpísané, nestali sa súčasťou zmluvy, v čom vidí neplatnosť zmluvy o postúpení pohľadávky podľa § 37 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého je právny úkon neplatný, len ak nebol urobený slobodne, vážne, určite a zrozumiteľne, právny úkon, ktorého predmetom je plnenie nemožné a prečo posudzoval možnosť pôvodného veriteľa postúpiť pohľadávku na žalobcu podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, keď toto zákonné ustanovenie upravuje iba možnosť dodávateľa upraviť právo podľa § 565 Občianskeho zákonníka a nie postúpenie pohľadávky. Súd prvej inštancie absolútne nezdôvodnil, na základe akých skutočností vyhodnocoval spôsob uzavretia zmluvy o úvere, keď žiadnu zo strán sporu k tejto skutočnosti nevypočul, ako dospel k názoru o obsahu zmluvy v čase jej podpisu účastníkmi zmluvy a ako dospel k názoru, že zmluva je bezúročná a bez poplatkov, keď v tomto smere dokazovanie vykonané nebolo a z akého dôvodu posudzoval možnú výšku nároku žalobcu, keď žalobu zamietol v celom rozsahu pre nedostatok aktívnej vecnej legitímácie žalobcu. Nevysvetlil, prečo musí byť podľa jeho názoru dohoda podľa § 565 Občianskeho zákonníka uzavretá písomne, keď Občiansky zákonník o forme tejto dohody mlčí.

15. Najvyšší súd Slovenskej republiky vo viacerých svojich rozhodnutiach zaujal stanovisko, že medzi práva strany civilného procesu na zabezpečenie spravodlivej ochrany jeho práv a právom chránených záujmov patrí aj právo na spravodlivý proces. Za porušenie tohto práva je potrebné považovať aj nedostatok riadneho a vyčerpávajúceho odôvodnenia súdneho rozhodnutia. Povinnosťou súdu je svoje rozhodnutie náležite odôvodniť a dať odpoveď na špecifické námietky strany sporu. Porušením práva strany sporu na riadne odôvodnenie rozhodnutia a na druhej strane povinnosti súdu riadne odôvodniť svoje rozhodnutie, okrem upretia práva dozvedieť sa o príčinách rozhodnutia práve zvoleným spôsobom sa podľa názoru najvyššieho súdu odníma možnosť strane sporu náležite skutkovo aj právne argumentovať proti rozhodnutiu súdu v rámci využitia prípadných riadnych alebo mimoriadnych opravných prostriedkov. Nedostatok riadneho odôvodnenia súdneho rozhodnutia je teda porušením práva na spravodlivé súdne konanie (porovnaj napríklad rozhodnutia Najvyššieho súdu SR sp. zn. 8Cdo/152/2018 z 29. januára 2019, sp. zn. 6Cdo/98/2017 z 31. januára 2019, sp. zn. 7Cdo/224/2018 zo 17. októbra 2018, sp. zn. 2Cdo/127/18 zo dňa 27. 06. 2019, sp. zn. 7Cdo/226/17 zo dňa 13. 02. 2019, sp. zn. 7Cdo/199/2017 z 29. 05. 2019 a iné). Riadne odôvodnenie súdneho rozhodnutia je súčasťou základného práva na súdnu ochranu podľa článku 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky aj podľa judikatúry Ústavného súdu Slovenskej republiky (napríklad IV. ÚS 14/07, III. ÚS 107/07, I. ÚS 243/07).

16. Popísané zistenie odvolacieho súdu viedli odvolací súd k rozhodnutiu podľa § 389 ods. 1 písm. b) a c) Civilného sporového poriadku k zrušeniu odvolaním žalobcu napadnutého rozhodnutia a vráteniu veci súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

17. Podľa § 391 ods. 3 C. s. p. odvolací súd uvádza, že súd prvej inštancie by mal vyzvať žalobcu, aby ním označený dôkaz v žalobe doručenkou potvrdzujúcu doručenie alebo aspoň odoslanie výzvy na úhradu dlžnej sumy z 29. 12. 2014 žalovanému predložil, aby súd mohol prijať jednoznačný záver o tom, či právny predchodca žalobcu splnil podmienky zákona pre predčasné zosplatnenie dlhu žalovaného z úverovej zmluvy z 27. mája 2013, či právo na zosplatnenie dlhu podľa § 565 Občianskeho zákonníka uplatnil pôvodný veriteľ v lehote určenej zákonom (ak by žalobca výzve súdu nevyhovел a žalovaný skutkové tvrdenie žalobcu o doručení výzvy na úhradu dlžnej sumy výslovne nepoprel, bolo by ho možné považovať za nesporné podľa § 150 ods. 1 C. s. p.) a rešpektujúc právny názor vyslovený odvolacím súdom, že dohoda o možnosti zosplatniť dlh aj predčasne podľa § 565 Občianskeho zákonníka uzavretá bola, opätovne posúdiť, či Poštová banka, a. s. postupovala na žalobcu splatnú pohľadávku voči žalovanému a v akej výške je tento nárok voči žalovanému dôvodný. K prípadnému posudzovaniu náležitostí zmluvy podľa zákona č. 129/2010 Z. z. musí predchádzať dokazovanie vykonané v súlade s Civilným sporovým poriadkom a záver o výške nároku musí byť odôvodnený s poukazom na konkrétne ustanovenia zákona, ktoré súd aplikoval.

18. Podľa § 396 ods. 3 C. s. p., ak odvolací súd zruší rozhodnutie súdu prvej inštancie a vec mu vráti na ďalšie konanie, rozhodne o náhrade trov odvolacieho konania súd prvej inštancie v novom rozhodnutí o veci.

19. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.
Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C. s. p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C. s. p.).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C. s. p.).

Dovolanie v prípadoch uvedených v § 421 odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) C. s. p. (§ 421 ods. 2 C. s. p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 C. s. p. nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 C. s. p.); na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 C. s. p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C. s. p.).

Dovolanie môže podať strana sporu, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 C. s. p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii; ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C. s. p.); dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 C. s. p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C. s. p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 C. s. p.).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 C. s. p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom; dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C. s. p.); povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 C. s. p.).